

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Důležité lekce pro běžné muslimy

čeština

تشيكی

الدُّرُوسُ الْمُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ

‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz

الدُّرُوسُ الْمُهِمَّةُ لِعَامَّةِ الْأُمَّةِ

Důležité lekce pro běžné muslimy

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Důležité lekce pro běžné muslimy

Od Jeho Eminence, šejcha a učence

‘Abdul‘Azíze Ibn ‘Abdulláha Ibn Báze (ať se nad ním Bůh smiluje)

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Předmluva autora

Chvála Bohu, Pánu všech světů, dobrý konec pro bohobojné a ať Bůh žehná a dá mír Svému služebníku, poslu a proroku Muhammadovi, jeho rodině a všem druhům.

Dál.

Tuto krátkou stat’ vysvětlující některé věci, které musí běžní muslimové vědět o islámském náboženství, jsem pojmenoval: Důležité lekce pro běžné muslimy.

Prosím Boha, aby v ní byl užitek pro muslimy a aby ji ode mne přijal, vždyť jen On je nejštedřejší.

‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz Důležité lekce pro běžné muslimy¹

První lekce: súra al-Fátiha a krátké súry

Súra al-Fátiha a kolik bylo možno z krátkých súr, od súry Zemětřesení až po súru Lidé, oprava jejího čtení a zapamatování a vysvětlení toho, čemu je povinné porozumět.

¹ “Madžmú’ fatáwí wa maqálát mutanawí’a” (3/288-298).

Druhá lekce: pilíře islámu

Vysvětlení pěti pilířů islámu; jeho prvním a nejdůležitějším je: vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je posel Boží s vysvětlením jeho významů a podmínek. A význam: „Není boha“ je odmítnutí všeho, co je uctíváno kromě Boha. „Kromě Boha“ potvrzuje uctívání jediného Boha, který nemá žádného společníka. Podmínkami „Není boha kromě Boha“ jsou: vědění, které odporuje nevědomosti, jistota, která odporuje nejistotě, loajalita, která odporuje přidružování, pravda odporující lži, láska odporující nenávisti, poslušnost odporující přidružování, přijetí odporující odmítnutí a odmítnutí všeho, co je uctíváno místo Boha. Tyto podmínky jsou všechny společně uvedené v následujících verších:

Vědění, jistota, loajalita, uvěření s láskou, poslušností a přijetím a přidej osmou - tvé odmítnutí všeho, co je uctíváno kromě Boha

Vysvětlení vyznání, že Muhammad je posel Boží, znamená: uvěření tomu, co oznámil, poslušnost v tom, co nařídil, vyvarování se toho, co zakázal a před čím varoval, a aby byl Bůh uctíván jen tím, co ustanovil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír). Pak se studentovi vysvětlí ostatní čtyři pilíře: modlitba, almužna, půst v měsíci Ramadánu a pouť do Mekky pro toho, kdo je jí schopen.

Třetí lekce: pilíře víry

Těch je šest: věřit v Boha, v Jeho anděly, Jeho knihy, Jeho posly, v soudný den a v osud od Boha, ať je dobrý nebo špatný.

Čtvrtá lekce: rozdělení tawhídu a rozdělení přidružování

Vysvětlení rozdělení tawhídu: tawhíd panství, tawhíd božství, tawhíd jmen a vlastností.

1-Tawhíd panství: to je víra v to, že Bůh je stvořitelem každé věci a s každou věcí nakládá, jak chce, a nemá v tom všem žádného společníka.

2-Tawhíd božství: to je víra v to, že Bůh je jediný pravý, který má být uctíván. To je význam slov: „Není boha kromě Boha,” tj. jediný pravý, kdo má být uctíván, je Bůh. A tak všechny způsoby uctívání jako modlitba, půst a další musí být vykonávány pouze pro Boha jediného a cokoliv z nich nesmí být vykonáno pro někoho jiného než pro Boha.

3-Tawhíd jmen a vlastností: to je víra v to, co je uvedeno ve Vznešeném Koránu nebo správných hadíthech za Boží jména a vlastnosti, a jejich potvrzení způsobem, který je hodný Boha, bez jejich měnění, popírání, vysvětlování a přirovnávání. A dodržovat tak Boží slova:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا ۝ أَحَدٌ﴾

{Rci: „On Bůh je jedinečný 1
Bůh sám o sobě věčný (2)}

Neplozil a nebyl zplozen (3)
a není nikoho, kdo je mu roven.“ (4)}
[Upřímnost víry: 1-4] A slova Boží:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

{A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11] Někteří učenci rozdělili tawhíd jen na dvě skupiny a tawhíd jmen a vlastností zařadili pod tawhíd panství, což ničemu nevadí, protože význam je zřejmý u obou způsobů rozdělení.

Tři druhy přidružování: velké přidružování, malé přidružování a skryté přidružování.

Velké přidružování: při něm jsou člověku zrušeny všechny dobré skutky a bude věčně v ohni, pokud na něm (přidružování) zemře. Jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

{Však kdyby byli přidružovali, marné by bylo to, co konali} [Dobytek: 88] A Bůh pravil:

﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٧﴾﴾

{A nepřísluší modloslužebníkům starat se o modlitebny Boží, když sami o sobě dosvědčili, že jsou nevěřící. To jsou ti, jichž skutky budou marné a v ohni budou nesmrtelní!} [Pokání: 17] A tomu, kdo zemře jako přidružující k Bohu, nebude

odpuštěno a bude mu zakázán ráj, jak pravil Bůh:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

{Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto.} [Ženy: 48] A Bůh pravil:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ

مِنْ أَنْصَارٍ﴾

{Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.} [Prostřený stůl: 72]

Patří do něj: prosby k mrtvým, sochám, jejich žádání o pomoc, dávání jim slibů a obětování jim atd.

Co se týče malého přidružování: to je to, co bylo pojmenováno v textech Koránu nebo sunny jako přidružování, ale nespadá to pod velké přidružování, například předvádění se v některých skutcích, přísahání při někom jiném než při Bohu, slova: „Co si přeje Bůh a někdo jiný" a další, na základě slov Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرْكَ الْأَصْغَرَ»، فَسُئِلَ عَنْهُ، فَقَالَ: «الرِّيَاءُ».

„To, čeho se u vás nejvíce obávám, je malé přidružování" a když byl na ně tázán, řekl: „Je to

předvádění se."¹ Tento hadíth zaznamenal Imám Ahmad, At-Tabrání a Al-Bajhaqí z vyprávění Mahmúda Ibn Labíd al-Ansáří (ať je s ním Bůh spokojen) s dobrým řetězcem. A zaznamenal ho At-Tabrání s dobrými řetězci z vyprávění Mahmúda Ibn Labída, od Rafi'a Ibn Chadídž, od Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír).

A slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«مَنْ حَلَفَ بِشَيْءٍ دُونَ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ.»

„Kdo přísahá při někom jiném než při Bohu, ten přidružil k Bohu.”² Zaznamenal ho Imám Ahmad se správným řetězcem od ‘Umara Ibn al-Chattába (ať je s ním Bůh spokojen) a zaznamenal ho Abú Dáwúd a At-Thirmidhí se správným řetězcem z hadíthu Ibn ‘Umara (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír řekl):

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ.»

„Kdo přísahal při někom jiném než při Bohu, přestal věřit v Boha nebo k němu přidružil jiného.”³ A slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فَلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فَلَانٌ.»

¹ Zaznamenal ho Imám Ahmad (5/428), At-Tabrání v knize Al-Kabír (4/338), Al-Bajhaqí v knize Aš-Šu'ab (14/355) a řekl v knize Madžma' az-Zawá'id (1/121): Zaznamenal ho Ahmad a jeho muži jsou spolehliví.

² Zaznamenal ho Imám Ahmad (1/47)

³ Zaznamenal ho Abú Dáwúd pod číslem (3251) a at-Tirmidhí pod číslem (1535).

„Neříkejte: Co si přeje Bůh a co si přeje někdo, ale říkejte: Co si přeje Bůh a pak co si přeje někdo.”¹ Zaznamenal ho Abú Dáwúd se správným řetězcem od Hudzajfy Ibn al-Jamána (ať je s ním Bůh spokojen).

Tento druh přidružování nevede k odpadlictví ani věčnému trestu v ohni, ale je v rozporu s dokonalostí povinného tawhídu.

Třetí druh: skryté přidružování a jeho důkazem jsou slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخَوْفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟» قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «الشَّرْكَ الْخَفِيُّ؛ يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي، فَيَزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ الرَّجُلِ إِلَيْهِ».

„Nemám vám říci, čeho se u vás obávám více než Antikrista (Dadždžála)?” Řekli: „Ano, Posle Boží,” a on odpověděl: „Skrytého přidružování - muž se začne modlit a začne zkrášlovat svoji modlitbu, když vidí, že se na něj dívají jiní muži.”² Zaznamenal ho ve své sbírce Imám Ahmad od Abú Sa'ída Al-Chudarího (ať je s ním Bůh spokojen).

A je možné přidružování rozdělit jen na dva druhy:

Velké a malé, a co se týče skrytého přidružování, to spadá pod oba druhy. Pod velké přidružování

¹ Zaznamenal ho Abú Dáwúd pod číslem (4980) a Ahmad (5/384).

² Zaznamenal ho Ibn Mádžah pod číslem (4204) a Imám Ahmad (3/30).

spadá například přidružování pokrytců, protože ti skrývají své falešné přesvědčení a pouze se předvádějí jako muslimové, aby se předváděli před ostatními a kvůli strachu o sebe samotné.

A pod malé přidružování spadá například předvádění se, jak bylo uvedeno v hadíthu Mahmúda Ibn Labída al-Ansárího a v hadíthu Abú Sa'ída. A jen Bůh je ručitel úspěchu.

Pátá lekce: al-ihsán (zbožnost)

Pilířem al-ihsán (zbožnosti) je, abys uctíval Boha, jako bys Ho viděl, a i když Ho nevidíš, On tě vidí.

Šestá lekce: podmínky modlitby

Těch je devět:

Islám, rozum, rozpoznání, očista těla i místa, skrytí nahoty, čas modlitby, stát ve směru qibly a úmysl.

Sedmá lekce: pilíře modlitby

Těch je čtrnáct:

Stání, pokud je ho člověk schopen, zasvěcující takbír, přednes súry al-Fátiha, poklona, narovnání z poklony, padnutí na tvář, na sedm jeho částí, zvednutí z padnutí na tvář, sezení mezi padnutími na tvář, vydržet ve všech úkonech chvíli v klidu, pořadí těchto pilířů, poslední tašahud a sezení v něm, modlitba za Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a dva pozdravy.

Osmá lekce: povinnosti modlitby

Těch je osm:

Všechny ostatní takbíry kromě zasvěcujícího, slova: „Sami' Alláhu liman hamidah" pro imáma i ty, co se modlí sami, slova: „Rabbaná wa laka-l-hamd" pro všechny, slova: „Subhána rabbí-l-'azím" v pokloně, slova: „Subhána rabbí-l-'alá" při padnutí na tvář, slova: „Rabbi ghfir lí" mezi padnutími na tvář, první tašahhud a sezení při něm.

Devátá lekce: vysvětlení tašahudu

Tašahhud jsou slova:

„At-tahijjátu lilláh, wa-s-salawátu wa-t-tajjibát, as-salámu 'alajka ajjuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh, as-salámu 'alajná wa 'alá 'ibádi lláhi-s-sálihín, ašhadu an lá illáha ila-lláh, wa ašhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasúluh." (Veškerá úcta, všechny modlitby i slova výtečná patří Bohu, mír tobě, Proroku, a milost Boží i požehnání Jeho, mír nám i služebníkům Božím bezúhonným. Vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho otrok a posel.)

Poté následuje modlitba za Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a požehnání mu. To jsou slova: „Alláhumma salli 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad, kamá salajta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd, wa bárik 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad, kamá bárakta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd." (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada

i rod Muhammadův, tak jako jsi seslal milosrdenství Abrahamovi i rodu Abrahamovu, věru Tys chvályhodný, slávyplný. Bože, sešli požehnání na Muhammada i na rod Muhammadův, tak jako jsi seslal požehnání na Abrahama i na rod Abrahamův, věru Tys chvályhodný, slávyplný.)

Poté následuje utíkání se k Bohu před utrpením v ohni a v hrobě, před pokušením života a smrti a před pokušením Antikrista (Dadždžála). Pak lze říci jakékoliv prosby, nejlépe ty, které říkal Prorok, například:

(Bože, pomoz mi, abych si Tě připomínal, děkoval Ti a dobře Tě uctíval. Bože, věru, že jsem ukřivdil sám sobě velkou křivdou a nikdo kromě Tebe neodpouští hříchy, tak mi odpusť z Tvého odpuštění a smiluj se nade mnou, protože Ty jsi Odpouštějící a Milosrdný.)

Co se týče prvního tašahhudu, při modlitbě zuhr, 'asr, maghrib a 'iša se po něm zvedne do třetího raka'a . Pokud člověk řekne modlitbu za Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) je to dobré, protože hadíthy jsou v tomto obecné; poté vstane ke třetímu raka'a.¹

¹ Toto je názor šejcha Ibn Báze. Názor většiny učenců je, že po prvním tašahhudu nenásleduje modlitba za Proroka a říká se pouze při posledním tašahhudu.

Desátá lekce: doporučené věci (sunna) při modlitbě

Patří sem:

1 - Dua na začátku modlitby.

2 - Při stání dát pravou dlaň na levou a mít ruce na hrudi, a to před poklonou i po ní.¹

3 - Zvednutí dlaní k ramenům nebo uším při prvním takbíru, před poklonou, při zvednutí z poklony a po zvednutí se na třetí raka'a po prvním tašahhudu.

4 - Slova, která se říkají při pokloně a padnutí na tvář, říkat více než jednou.

5 - cokoliv kromě „rabbaná wa laka-l hamd," co se říká po zvednutí z poklony, a říci slova, která se říkají mezi padnutími na tvář, více než jednou.

6 - při pokloně mít hlavu ve stejné úrovni jako záda.

7 - správná poloha při padnutí na tvář - ruce blízko těla, břicho na stehnech a stehna nad lýtky.

8 - zvednutí loktů nad zem při padnutí na tvář.

9 - správné sezení mezi padnutími na tvář a při prvním tašahhudu: sezení na levé noze a pravá je zahnutá mírně doprava.

10 - správné sezení při posledním tašahhudu: dát levou nohu pod pravou a sedět na zemi.

11 - při tašahhudu mít od začátku do konce

¹ Podle většiny učenců se po pokloně nechávají ruce volně vedle těla.

zvednutý ukazováček a při prosbách s ním hýbat.

12 - modlitba za Proroka, jak byla uvedena výše, po prvním tašahhudu.¹

13 - prosby v posledním tašahhudu.

14 - hlasitý přednes při modlitbě fadžr, páteční modlitbě, sváteční modlitbě, modlitbě za déšť a v prvních dvou raka'a v modlitbě maghrib a 'iša.

15 - tichý přednes v modlitbě zuhr, 'asr a v posledních raka'a při modlitbách maghrib a 'iša.

16 - recitace něčeho z Koránu po Fátize a dodržování dalších věcí doporučených v modlitbě, které nebyly zmíněny, jako jakákoli další slova navíc po zvednutí se z poklony kromě „rabbaná wa laka-l hamd“ pro imáma, ty, co se modlí za imámem, i ty, kteří se modlí sami, to je sunna. Anebo také při pokloně položit dlaně s roztáhnutými prsty na kolena.

Jedenáctá lekce: věci, které ruší modlitbu

Těch je osm:

1 - úmyslné mluvení; pokud člověk zapomene nebo neví, že to ruší modlitbu, jeho modlitba není zrušena.

2 - hlasitý smích

3 - jedení

4 - pití

¹ Toto je názor šejcha Ibn Báze. Názor většiny učenců je, že po prvním tašahhudu modlitba za Proroka nenásleduje a říká se pouze při posledním tašahhudu.

5 - odhalení nahoty

6 - pokud se člověk hodně odchýlí od qibly

7 - časté pohyby, které nepatří k modlitbě

8 - zrušení čistoty

Dvanáctá lekce: podmínky malé očisty

Těch je deset:

Islám, rozum, schopnost chápat, dlouhotrvající úmysl, že ji nepřeruší, dokud neskončí (pokud by měl úmysl ji přerušit, musí ji vykonat znovu), utření nebo umytí po vykonání potřeby před očištěním, čistota vody a aby tato voda byla povolená, odstranění z kůže všeho, co brání proniknutí vody ke kůži, a aby nastal čas modlitby pro toho, kdo je v trvalé nečistotě.

Trináctá lekce: povinnosti malé očisty:

Těch je šest:

Umytí obličeje, do něhož patří i vypláchnutí úst a nosu, umytí rukou včetně loktů, přetření celé hlavy, kam patří i uši, umytí nohou včetně kotníků, správné pořadí a nepřerušování. A je doporučeno třikrát opakovat mytí obličeje, rukou a nohou, stejně tak i vypláchnutí úst a nosu, ale povinné je to pouze jednou. Co se týče přetření hlavy, není doporučeno dělat to vícekrát, jak dokazují správné hadíthy.

Čtrnáctá lekce: věci, které ruší malou očistu

Těch je šest:

Co vychází ze dvou otvorů, hodně velkých nečistot vycházejících z těla, ztráta rozumu při spánku nebo z jiných důvodů, přímé dotknutí se pohlavních orgánů a konečníku rukou, jedení velbloudího masa a odpadnutí od islámu, ať nás i všechny muslimy od něj Bůh uchrání.

Důležité upozornění: co se týče omývání zemřelého, neruší to malou očistu. To je názor většiny učenců, protože neexistuje žádný důkaz na to, že by to očistu rušilo. Pokud by se ale ten, kdo omývá mrtvého, dotknul holou rukou jeho pohlavních orgánů, musí udělat malou očistu.

A je povinné, aby se nedotýkal zemřelého holou rukou.

Stejně tak dotknutí se ženy podle nejsprávnějšího názoru učenců neruší malou očistu, ať se jí dotkne s touhou nebo bez ní, a to dokud z něj něco nevyteče. Je to proto, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) políbil některé své ženy a poté se modlil, aniž by mezitím dělal malou očistu.

Co se týče Božích slov ve verších v súrách Ženy a Prostřený stůl:

﴿...أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ...﴾

{či měl styk se ženami} [Ženy: 43] [Prostřený stůl: 6] Těmito slovy je podle správnějšího ze dvou názorů míněn pohlavní styk. Říká to Ibn ‘Abbás (ať je s ním Bůh spokojen) a část zbožných předků i pozdějších (salaf a chalaf). A jen Bůh je ručitelem

úspěchu

Patnáctá lekce: získat morálku, která je nařízena každému muslimovi

Sem patří: pravdomluvnost, poctivost, stydlivost, odvaha, štedrost, věrnost, odmítnutí všeho, co Bůh zakázal, udržování dobrých sousedských vztahů, pomáhání potřebným podle možností a další mravy, které nařizuje Korán a sunna.

Šestnáctá lekce: dodržování islámské etikety

Patří do nich: pozdrav, úsměv, jedení a pití pravou rukou a pronesení „bismilláh" na začátku a „alhamdulillah" na konci, též po kýchnutí říci „alhamdulillah" a říci dua tomu, kdo kýchnul a řekl „alhamdulillah," návštěva nemocného, doprovod, modlitba a pohřbení mrtvého, dodržování islámských nařízení při vstupu do mešity nebo do domu a při odchodu z nich, při cestování, vůči rodičům, příbuzným a sousedům, starým i mladým, blahopřání tomu komu se narodí dítě, prosba o požehnání novomanželům, kondolence a další jiná islámská etiketa týkající se oblékání, svlékání, obouvání atd.

Sedmnáctá lekce: varování před přidružováním a různými druhy hříchů

Z nich je sedm zahubujících: přidružování k

Bohu, kouzelnictví, zabití duše, kterou Bůh zakázal zabít, leda podle práva, lichva, braní majetku sirotků, útěk z boje a obviňování ctihodných, slušných a věřících žen z cizoložství.

Dále tam patří: neposlouchání rodičů, přetrhávání rodinných svazků, křivé svědectví, lživé přísahy, ubližování sousedům, jakékoliv ukřivdění člověku, jeho majetku nebo cti, pití alkoholu, hraní hazardních her, pomluvy a další věci, které zakázal Bůh nebo Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Osmnáctá lekce: příprava zemřelého, modlitba za něj a jeho pohřbení

Podrobně:

Za prvé: Podle islámu by se měl umírající navést k tomu, aby řekl: (Není boha kromě Boha), protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír řekl):

«لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Naved'te své mrtvé, aby řekli: Není boha kromě Boha.”¹ Tento hadíth zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů. „Mrtvými” se v hadíthu myslí umírající, na kterých jsou vidět známky blížící se smrti.

Za druhé: pokud je jistota, že zemřel, zavřít mu oči a podvázat bradu (aby se neotevřela ústa),

¹ Zaznamenal ho Muslim pod čísly (916-917).

protože to říká sunna.

Za třetí: povinnost udělat zemřelému velkou očistu, ledaže by zemřel jako mučedník ve válce, protože ten, kdo zemře jako mučedník, se nemá omývat ani se nemá za něj modlit, ale má se pohřbít v tom oblečení, ve kterém zemřel, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nemyl nikoho, kdo zemřel v bitvě u Uhudu, a ani se za něj nemodlil.

Za čtvrté: způsob omytí zemřelého

Zakrýt jeho nahotu, pak ho lehce nadzvednout a zmáčknout mu lehce břicho. Na ruku si dát látku nebo vatu a utřít ho (od nečistot), poté mu udělat malou očistu, stejnou jako před modlitbou, poté mu umýt hlavu a vousy vodou s mýdlem nebo něčím podobným. Poté omýt pravou stranu těla a poté levou a takto ho omýt podruhé a potřetí a pokaždé lehce stlačit břicho a umýt ho od nečistot, které vyjdou. Nakonec dát na tato místa vatu nebo látku nebo jakoukoliv zábranu, aby z nich už nic nevyšlo.

Nakonec mu udělat znovu malou očistu. Pokud by nebyl čistý po třech omytích, lze ho omýt pětkrát

nebo sedmkrát. Nakonec ho osušit ručníkem, napařímovat mu místa, odkud vychází nečistoty, a místa, která se dotýkají země při padnutí na tvář. Lze ho navonět celého. Napařímovat látku, do které ho zabalí. Ostříhat mu nehty a knír, pokud je dlouhý, ale je i možné to nechat, jak je, neholit jeho ochlupení ani nic jiného, protože na to není žádný důkaz, stejně tak by se muž neměl česat, zatímco ženě by se měly udělat tři copy a měly by se dát dozadu.

Za páté: zabalení zemřelého

Je lépe zabalit muže postupně do tří velkých bílých kusů látek, mezi nimiž není ani košile ani turban, jak to dělal Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír), ale když se mu oblékne košile, spodky a poté kus látky, nevádí to.

Žena se má zabalit do pěti kusů látky: šatů, šátku, spodků a dvou kusů látky. Malý chlapec se zabaluje do jednoho až tří kusů látky a malá dívka do košile a dvou kusů látky.

U všech je povinnost zabalit je aspoň do jednoho kusu látky, který zakryje celé tělo včetně hlavy. Pokud muž zemře ve stavu zasvěcení (ihrám) během poutě, má být umyt vodou s mýdlem, zabalen ve svých spodkách a plášti a neměla by se mu přikrýt hlava ani obličej ani použít parfém, protože bude vzkříšen jako poutník, jak zemřel, jak to uvedl Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) v

hadíthu. Pokud zemře při pouti žena, má být zabalena jako jakákoliv jiná žena, ale nemá se použít parfém ani jí dávat rukavice nebo nikáb, ale její obličej a ruce mají být zabaleny ve velkém kusu látky jako u jiných žen.

Za šesté: kdo má právo mýt zemřelého a modlit se za něj

Ten, koho zemřelý určil ve své závěti, poté jeho otec, děd a další příbuzní podle blízkosti příbuzenství, pokud jde o muže.

Pokud jde o omytí ženy, (největší právo má) její matka, pak babička a pak nejbližší z dalších příbuzných ženského pohlaví. Manželé se mohou mýt navzájem, protože Abú Bakra (ať je s ním Bůh spokojen) umyla jeho žena a 'Alí (ať je s ním Bůh spokojen) umyl svou ženu Fátimu (ať je s ní Bůh spokojen).

Za sedmé: způsob modlitby za zemřelého

Modlitba za zemřelého se skládá ze čtyř takbírů. Po prvním se recituje súra al-Fátiha. Pokud je po ní přednesena ještě nějaká krátká súra nebo nějaké verše, je to dobré, protože je to uvedeno ve správném hadíthu, který vyprávěl Ibn 'Abbás (ať se nad ním Bůh smiluje). Pak (imám) řekne druhý takbír a po něm řekne modlitbu za Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), stejnou jako po tašahhudu v modlitbě. Pak řekne třetí takbír a po něm tato slova: „Alláhumma gfir li-hajjiná, wa majjitiná, wa

šáhidiná, wa ghá'ibiná, wa saghíriná wa kabíriná,
wa zakariná wa untháná.

Alláhumma man ahjajtahu minná fa-ahjihi 'ala-l-
islám, wa man tawaffajtahu minná fatawaffahu 'ala-
l-ímán. Alláhumma ghfir lahu wa-rhamhu, wa
'áfihi, wa a'fu 'anhu, wa akrim nuzulahu, wa wassi'
mudchalahu, wa-ghsilhu

bi-l-má'i wa ththaldži wa-l-barad, wa
naqqihi mina-l-chatájá kamá junaqqá
ath-thawbu-l-abjadu mina-d-danas, wa
abdilhu dárán chajran min dárihi, wa
ahlan chajran min ahlihi, wa adchilhu-l-džanna,
wa 'a'idhu min 'adzábi-l-qabri

wa 'adzábi-n-nár, wa-f-sah lahu fí qabrihi.

Alláhumma lá tahrímná adžrahu wa lá tudillaná
ba'dahu."

(Bože, odpust' našim živým i našim zemřelým,
našim přítomným i našim nepřítomným, mladým i
starým, mužům i ženám! Bože, tomu z nás, jehož jsi
přivedl k životu, dej život v islámu a toho, jehož si
povoláš, povolej ve víře!

Bože, odpust' mu a smiluj se nad ním a ušetři ho
a vymaž jeho chyby a hosti ho vlídně a roztáhni jeho
vchod do šíře a očisti ho vodou, sněhem, kroupami
a očisti ho od hříchů, jako je očištěno bělostné
roucho od špíny, a zaměň mu jeho dům za lepší a
jeho rodinu za lepší a uveď ho do Zahrady a
poskytni mu útočiště před mukami hrobu i mukami

Ohně a rozšíř jeho hrob.

Bože, neodpírej nám za něj odměny a nenech nás po něm zbloudit.) Poté řekne čtvrtý takbír a po něm řekne jednou napravo: „As-salamu alajkum wa rahmatulláh.”

Je doporučené, aby při každém takbíru zvedl ruce. Pokud je zemřelým žena, vše se říká v ženském tvaru, například: „Alláhumma ghfir lahá...” (Bože odpusť jí... atd.). A pokud je zemřelých více, tak v množném čísle: „Alláhumma ghfir lahum...” (Bože odpusť jim... atd.). Pokud je zemřelým dítě, říká se: „Alláhumma-dž'alhu faratan wa zuchran

li-wálidajhi, wa šaff'an mudžában. Alláhumma thaqqil bihi mawázínahumá wa a'zim bihi udžúrahumá, wa-l-hiqhu bisálihi salafi l-mu'mínín, wa idž'alhu fí kafálati Ibráhím 'alajhi as-salátu was-salám, wa qihi birahmatika 'adzába-l-džahím.”

(Bože, učiň ho úrokem a vkladem pro jeho rodiče i obhájcem, jehož přímluva bude vyslyšena. Bože, dej, ať jim oběma skrze něj ztěžkne váha skutků a zvětši jim oběma skrze něj odměny a přidruž ho k jeho věřícím spravedlivým předkům a svěř ho v opatrovnictví Abrahamovi, mír a požehnání s ním, a ochraň ho skrze Své milosrdenství před trestem Pekla.)

Je doporučené (sunna), aby imám stál u hlavy zemřelého muže a u středu těla zemřelé ženy. Pokud je zemřelých více, žena je blíže ke qible,

pokud jsou mezi nimi i děti, za mužem je dítě mužského pohlaví, pak žena a pak dítě ženského pohlaví, dítě mužského pohlaví má hlavu u hlavy muže, žena má střed těla u hlavy muže a dítě ženského pohlaví má hlavu stejně jako žena. Ostatní se modlí za imámem, leda by byl jen jeden člověk; pak se modlí vedle imáma.

Za osmé: způsob pohřbení mrtvého

Hloubka hrobu by měla být po pás zemřelého a na straně qibly by měla být vykopána další jáma (pod okrajem vykopaného hrobu). Zemřelý se položí do této jámy na pravý bok a rozváže se uzel na látce, do které je zabalený, ale nesvléká se, ani se mu neodhaluje obličej, ať je to muž či žena, poté se něj položí cihly nebo aspoň nějaké desky, kameny, kusy dřeva atd., které zabrání proniknutí písku a hlíny, a pak se celý hrob zasype. Při tom je doporučeno říci: „Bismilláh wa ‘alá millati rasúli lláh.” (Ve jménu Boha a v náboženství Božího posla). Hrob by měl být vyvýšen o píd’, na něj dát kamínky a polít vodou.

Ti, kteří pohřbívají, by měli postát u hrobu a dělat prosby za mrtvého, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír), když pohřbil mrtvého, postavil se u něj a řekl:

«اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّيِّبَاتِ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ».

„Proste za odpuštění pro svého bratra a proste

za jeho upevnění, protože teď je tázán”.¹

Za deváté: pokud se za mrtvého nikdo nemodlil, lze se za něj pomodlit po jeho pohřbení,

protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) to tak učinil. Mělo by to ale být do měsíce; pokud by to bylo déle než měsíc, nelze se již u hrobu modlit, protože není záznam, že by se Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) modlil u něčího hrobu po měsíci od jeho pohřbení.

Za desáté: není povolené, aby rodina mrtvého připravovala jídlo nebo hostinu pro lidi

Důkazem jsou slova Džaríra Ibn ‘Abdulláha al-Badžalího, ctihodného druha Proroka (ať je s ním Bůh spokojen):

«كُنَّا نَعُدُّ الْاجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ، وَصُنْعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ، مِنَ النَّبَاحَةِ».

„Shromažďování u rodiny zemřelého a připravování jídla po jeho pohřbení jsme považovali za oplakávání (naříkání, které je zakázané) mrtvého.”² Zaznamenal ho Imám Ahmad s dobrým řetězcem. Pokud by (pozůstalí) připravili jídlo pro sebe nebo hosta, nevadí to, ale jídlo by jim měli připravit jejich příbuzní a sousedé, protože

¹ Zaznamenal ho Abú Dáwúd pod číslem (3221) a Al-Hákim (3/399).

² Zaznamenal ho Ibn Mádžah pod číslem (1612) a Imám Ahmad (2/204).

když se Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) dozvěděl o smrti Dža'fara Ibn Abí Táliba (ať je s ním Bůh spokojen) v Levantě, nařídil své rodině, aby připravila jídlo pro rodinu Dža'fara, a řekl:

«إِنَّهُ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ».

„Přišlo k nim to, co je zaměstnalo.“¹

A nevadí, když rodina zemřelého pozve sousedy nebo někoho jiného k jídlu, které jim bylo darováno, a toto není nijak časově omezeno podle toho, co známe z islámu.

Za jedenácté: ženě není povoleno truchlit více než tři dny, kromě za manžela

Za něj je povinné truchlit čtyři měsíce a deset dní, ledaže by byla těhotná, pak musí truchlit až do porodu. Důkazem toho je správná sunna Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Co se týče muže, ten nesmí truchlit za nikoho.

Za dvanácté: muži by měli občas navštěvovat hroby, prosit za smilování pro mrtvé a připomínat si smrt a posmrtný život

Důkazem jsou slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír):

«زُورُوا الْقُبُورَ، فَإِنَّهَا تَذَكِّرُكُمُ الْآخِرَةَ».

¹ Muslim Al-Džaná'iz (976), An-Nasá'í Al-Džaná'iz (2034), Abú Dáwúd Al-Džaná'iz (3234), Ibn Mádžah Má džá'a fí al-džaná'iz (1569), Ahmad (2/441).

„Navštěvujte hroby, protože vám připomínají budoucí život.“¹ Tento hadíth zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů. Také Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) učil své druhy, aby říkali, když navštíví hroby:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ، يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُتَقَدِّمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ».

„As-salámu ‘alajkum ahla d-dijár, mina-l-mu‘minína wal-muslimín, wa ‘inná inšá‘Alláhu bikum láhiqún, nas’alu lláha laná wa lakumu-l-‘áfija. Jarhamu-lláhu al-mutaqadimín minná wal-musta'chirín.”

(Mír s vámi, obyvatelé těchto příbytků, z věřících a muslimů, věru, dá-li Bůh, se k vám připojíme, prosíme Boha pro sebe i pro vás o dobré a nechť je Bůh milosrdný k těm z nás, kteří odešli dříve, i k těm, kteří se opozdili)² Pokud jde o ženy, ty nemají hroby navštěvovat, protože Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) proklel ženy, které často navštěvují hroby, a protože je obava z jejich pokušení a malé trpělivosti, když půjdou navštívit hroby. Stejně tak nesmí následovat pohřební průvody, protože Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) jim to zakázal. Co se týče modlitby za mrtvého v mešitě, ta je nařízena ženám i mužům dohromady.

¹ Zaznamenal ho Ibn Mádža pod číslem (1569) a al-Albání řekl, že je správný.

² Zaznamenal ho Muslim pod číslem (975).

To je poslední, co se podařilo shromáždit. A ať Bůh žehná a dá mír našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

Index

Důležité lekce pro běžné muslimy.....	2
Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného.....	2
Předmluva autora	2
První lekce: súra al-Fátiha a krátké sóry	2
Druhá lekce: pilíře islámu	3
Třetí lekce: pilíře víry.....	3
Čtvrtá lekce: rozdělení tawhídu a rozdělení přidružování	4
Pátá lekce: al-ihsán (zbožnost)	9
Šestá lekce: podmínky modlitby.....	9
Sedmá lekce: pilíře modlitby.....	9
Osmá lekce: povinnosti modlitby.....	9
Devátá lekce: vysvětlení tašahudu	10
Desátá lekce: doporučené věci (sunna) při modlitbě.....	12
Jedenáctá lekce: věci, které ruší modlitbu	13
Dvanáctá lekce: podmínky malé očisty	14
Třináctá lekce: povinnosti malé očisty:.....	14
Čtrnáctá lekce: věci, které ruší malou očistu	14
Patnáctá lekce: získat morálku, která je nařízena každému muslimovi	16
Šestnáctá lekce: dodržování islámské etikety	16
Sedmnáctá lekce: varování před přidružováním a různými druhy hříchů.....	16
Osmnáctá lekce: příprava zemřelého, modlitba za něj a jeho pohřbení.....	17
Za druhé: pokud je jistota, že zemřel, zavřít mu oči a podvázat bradu (aby se neotevřela ústa), protože to říká sunna.	17

Za třetí: povinnost udělat zemřelému velkou očistu, ledaže by zemřel jako mučedník ve válce, protože ten, kdo zemře jako mučedník, se nemá omývat ani se nemá za něj modlit, ale má se pohřbít v tom oblečení, ve kterém zemřel, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nemyl nikoho, kdo zemřel v bitvě u Uhudu, a ani se za ně nemodlil.	18
Za čtvrté: způsob omytí zemřelého.....	18
Za páté: zabalení zemřelého.....	19
Za šesté: kdo má právo mýt zemřelého a modlit se za něj	20
Za sedmé: způsob modlitby za zemřelého	20
Za osmé: způsob pohřbení mrtvého	23
Za deváté: pokud se za mrtvého nikdo nemodlil, lze se za něj pomodlit po jeho pohřbení,.....	24
Za desáté: není povolené, aby rodina mrtvého připravovala jídlo nebo hostinu pro lidi	24
Za jedenácté: ženě není povoleno truchlit více než tři dny, kromě za manžela	25
Za dvanácté: muži by měli občas navštěvovat hroby, prosit za smilování pro mrtvé a připomínat si smrt a posmrtný život	25

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

